

Mohns villfarelse

Hvis vestlige land, som har ledet vei i utviklingen av menneskerettighetene, ikke makter å demonstrere forpliktelse når det gjelder humanitærretten og menneskerettighetene, vil den internasjonale menneskerettighetsbevegelsen miste troverdighet.

TEKST

Joar Øveraas Halvorsen

PUBLISERT 5. august 2011

Vestlige lands brudd på menneskerettighetene gjør at utviklingsland setter spørsmålstegn ved vestlige lands forpliktelse på menneskerettighetene, og da settes den videre utviklingen av menneskerettighetene i fare, hevder Joar Øveraas Halvorsen.

ILLUSTRASJON: ALICJA LIDIA SOKOLSKA

Joar Øveraas Halvorsen svarer her på Christine Mohns innlegg fra juniutgaven, der hun problematiserer MRUs definisjon av universalitet. Se også Nora Sveaass' kommentar på side 804.

I juninummeret av Tidsskriftet påstår Christine Mohn at Menneskerettighetsutvalget til Psykologforeningen mener at en bør «stille strengere krav til styresmaktene i vestlige land enn til politiske ledere fra utviklingsland» (s. 573). Mohn mener at dette står å lese i min bloggtekst «Skapes menneskeverd, skapes fred», publisert på Psykologforeningens hjemmeside 6. februar 2009. Videre stiller hun det retoriske spørsmålet om ikke FNs menneskerettighetserklæring skal ligge til grunn for Menneskerettighetsutvalgets engasjement.

Det siste er adressert uttømmende av andre (Hofgaard, 4/2011; Nora Sveaass, dette nummeret), og jeg svarer derfor ikke på det her.

Når det gjelder bloggteksten, ville Mohn, hvis hun leste ingressen til bloggen, sett at bloggen presenterer forfatterens egne synspunkter, og ikke nødvendigvis reflekterer verken Menneskerettighetsutvalgets eller Psykologforeningens meninger.

Når det gjelder innholdet i bloggteksten, som altså reflekterer mine personlige meninger, så står det ingen steder at menneskerettighetsbrudd begått i utviklingsland er mindre alvorlige enn overgrep begått i vestlige land. Men bloggteksten problematiserer at vestlige lands brudd på menneskerettighetene og humanitærretten, det være seg Israels okkupasjon av palestinsk land eller USAs internering og tortur av terrormistenkte, er en spesiell utfordring for menneskerettighetsbevegelsens legitimitet. Hvis vestlige land, som har ledet veien i utviklingen og promoteringen av menneskerettighetene, ikke makter å demonstrere forpliktelse når det gjelder humanitærretten og menneskerettighetene, vil den internasjonale menneskerettighetsbevegelsen miste troverdighet. Den fortsatte utviklingen og promoteringen av menneskerettighetene vil da kunne bli satt i fare, ettersom utviklingsland med rette setter alvorlige spørsmålstegn ved vestlige lands genuine forpliktelse på menneskerettighetene.

joar.halvorsen@svt.ntnu.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 8, 2011, side

TEKST

Joar Øveraas Halvorsen, Institutt for psykologi, NTNU, Nidaros DPS, St. Olavs hospital